

R O M Â N I A

**TRIBUNALUL HARGHITA
SECȚIA PENALĂ**

Dosar nr. 530/258/2014

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 24 martie 2014

Completul constituit din:

Președinte: L.R.

Grefier: B.K.

**Cu participarea domnului procuror C.G. din cadrul Parchetului de
pe lângă Tribunalul Harghita**

Pe rol judecarea cauzei penale privind contestația formulată de condamnatul **P.N.** împotriva sentinței penale nr. 196 din 03.02.2014 pronunțată de Judecătoria Miercurea Ciuc, având ca obiect sesizare transmisă de comisia prevăzută de HG 836/2013.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă contestatorul asistat de apărătorii aleși, avocat Sz.F. și avocat P.D..

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Desfășurarea ședinței de judecată s-a înregistrat cu mijloace tehnice audio, conform prevederilor art. 369 Cod procedură penală.

Avocat Sz.F. depune la dosar practică judiciară de la Judecătoria Focșani, referitor la o speță similară.

Avocat Sz.F. precizează că practica depusă la dosar se referă la o speță similară prezentei cauze.

Întrebați fiind de președintele completului de judecată, atât apărătorii condamnatului, cât și reprezentantul parchetului arată că nu sunt alte cereri de formulat.

Nemaifiind cereri de formulat sau probe de administrat, instanța acordă cuvântul pe fondul cauzei.

Avocat Sz.F., având cuvântul solicită admiterea contestației formulate împotriva sentinței penale nr. 196 din 03.02.2014 pronunțată de Judecătoria Miercurea Ciuc și, totodată, admiterea propunerii comisiei de evaluare privind aplicarea legii penale mai favorabile. În motivarea cererii arată că instanța de fond nu a analizat speța în profunzimea ei, rădăcina problemei îl reprezintă faptul că petentul a fost condamnat pentru săvârșirea a 7 infracțiuni de agresiune sexuală în Spania. Curtea de Apel București a recunoscut hotărârea instanței din străinătate, însă,

În acel moment în Codul penal al României nu a existat un corespondent pentru infracțiunea reținută în sarcina inculpatului, instanța analizând latura obiectivă a infracțiunii a constatat că, sub acest aspect, infracțiunea de viol este cea mai apropiată raportat la prevederile legislației în vigoare. Solicită a se avea în vedere că în Codul penal actual există corespondent identic pentru infracțiunea reținută în sarcina petentului-condamnat, respectiv infracțiunea prevăzută de art. 219 Cod penal, cu denumire identică.

Întrebat fiind de președintele completului de judecată, dacă apreciază că se impune suspendarea prezentei cauze până la soluționarea chestiunii de drept ca care a fost sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție referitor la o speță similară, avocat Sz.F. nu apreciază ca fiind oportun un asemenea pas pentru că prezintă un mare dezavantaj pentru petentul-condamnat.

Reprezentantul parchetului, având cuvântul față de aspectul invocat din oficiu arată că lasă la aprecierea instanței soluția ce se va pronunța.

Avocat Sz.F., în susținerea contestației formulate mai arată că instanța de fond ar fi trebuit să analizeze fiecare condamnare aplicată în parte, având în vedere că fiecare dintre aceste condamnări depășește maximul special prevăzut de Codul penal actual. Totodată, arată că legea penală mai favorabilă, respectiv art. 219 Cod penal prevede pedeapsa închisorii de la 2 la 7 ani, precizând, în același timp că în ceea ce privește pct. 1 și pct. 7 din hotărârea de condamnare, condamnările aplicate depășesc maximul special prevăzut de legea penală actuală. Pentru prima infracțiune săvârșită în Spania, petentul a fost condamnat la pedeapsa de 8 ani închisoare și pentru a 7-a infracțiune la 12 ani închisoare, raportat la cele două pedepse care depășesc maximul special prevăzut de lege, în opinia apărării, soluția firească ar fi descontopirea celor 7 pedepse, a se constata că prima și ultima infracțiune pentru care a fost condamnat petentul depășește maximul special prevăzut de legea nouă, să se reducă limitele pentru prima și ultima infracțiune de la 8, respectiv 12 ani la 7 ani și pe urmă, conform legii penale mai favorabile, din punct de vedere sancționator, în temeiul art. 34 din vechiul Cod penal să se dispună contopirea celor 7 pedepse.

În principal solicită ca în urma contopirii să nu se aplice spor, totuși, în cazul în care instanța va constata că se impune aplicarea unui spor, și cu sporul reglementat de lege de la 7 ani, care este maximul special prevăzut și ar fi pedeapsa rezultantă în urma contopirii, adăugând sporul maxim prevăzut de lege să se ajungă la o pedeapsă maximă de 12 ani, condiții în care, în momentul de față condamnatul are executat 11 ani, 5 luni și 3 zile, în această ipoteză fiind propozabil să beneficieze de

liberare condiționată, având în vedere că aproape și-a executat întreaga pedeapsă.

În cazul în care instanța de control judiciar nu va accepta apărările formulate și se va rămâne la ipoteza că fapta nu poate fi recalificată și în cazul în care se analizează speța raportat la infracțiunea de viol se poate ajunge la concluzia că, pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea de viol în Noul Cod penal este de la 3 la 10 ani, în asemenea condiții se poate constata că a 7-a infracțiune pentru care a fost condamnat în Spania maximul special este de 12 ani, ca urmare, în temeiul art. 6 Cod penal pedeapsa trebuie redusă de la 12 ani la 10 ani, maximul pedepsei prevăzute de lege. În urma contopirii, dacă se ia în considerare pedeapsa rezultantă se ajunge la 10 ani închisoare și cu sporul prevăzut de art. 34 din vechiul Cod penal se ajunge la o pedeapsă de 15 ani închisoare, însă și în această ipoteză, condamnatul a devenit propozabil pentru liberare condiționată.

Pentru aceste considerente solicită admiterea contestației formulate.

Avocat P.D., având cuvântul arată că este de acord cu apărările prezentate de antevorbitorul său. Solicită ca instanța să aibă în vedere, cu ocazia deliberării în prezenta speță, practica judiciară a Judecătoriei Focșani, apreciind că instanța, într-o speță similară, a procedat la o individualizare corectă și a efectuat o încadrare perfectă în cauza dedusă judecătii. Consideră că aplicare soluției pronunțate în speța la care s-a făcut referire mai înainte este oportună și în cazul părții pe care o reprezintă.

Reprezentantul parchetului, având cuvântul în temeiul art. 425 ind. 1 Cod procedură penală solicită respingerea contestației formulate și menținerea hotărârii pronunțate de instanța de fond ca legală și temeinică. Arată că instanța din România a procedat la analizarea în amănunțime condamnările aplicate condamnatului în străinătate și a pronunțat o hotărâre justă și temeinică.

Contestatorul-condamnat, având cuvântul arată că achiesează la susținerile apărătorilor săi și solicită admiterea contestației.

INSTANȚA

Având nevoie de timp pentru a delibera,

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

Amână pronunțarea în cauză la data de **31 martie 2014.**

Pronunțată în ședința publică de la 24 martie 2014.

**Președinte
L.R.**

**Grefier
B.K.**

R O M Â N I A

**TRIBUNALUL HARGHITA
SECȚIA PENALĂ**

Dosar nr. 530/258/2014

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 31 martie 2014

INSTANȚA

În aceeași compunere și pentru aceleași motive,

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

Amână pronunțarea în cauză la data de **03 aprilie 2014**.
Pronunțată în ședința publică de la 31 martie 2014.

Președinte
L.R.

Grefier
B.K.

R O M Â N I A
TRIBUNALUL HARGHITA
SECȚIA PENALĂ

Dosar nr. 530/258/2014

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 03 aprilie 2014

Completul constituit din:

Președinte: L.R.

Grefier: B.K.

**Cu participarea domnului procuror C.G. din cadrul Parchetului de
pe lângă Tribunalul Harghita**

Pe rol pronunțarea hotărârii în judecarea cauzei penale privind contestația formulată de condamnatul **P.N.** împotriva sentinței penale nr. 196 din 03.02.2014 pronunțată de Judecătoria Miercurea Ciuc, având ca obiect sesizare transmisă de comisia prevăzută de HG 836/2013.

Fără citarea părților.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează că dezbaterile cauzei pe fond a avut loc în ședința publică din data de 24 martie 2014, relatările și susținerile părților fiind consemnate în încheierea de ședință din aceea zi, încheiere care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Instanța reține cauze spre soluționare.

INSTANȚA
Deliberând constată:

În practica instanțelor de judecată există puncte de vedere diferite cu privire la aplicarea legii penale mai favorabile la pedepsele aplicate de un alt stat față de cetățeni români, aflați în executarea acelei pedepse pe teritoriul României.

În acest sens, se poate constata că judecătorul de fond și Ministerul Public au fost de părere că în asemenea situații nu se poate aplica dispozițiile legii penale mai favorabile chiar și având în vedere dispozițiile art.135 din Legea 302/2004, modificată prin Legea 300/2013.

În schimb, alte instanțe de fond, de exemplu Judecătoria Focșani, prin sentința penală nr. 234 din 01.02.2014 a apreciat că se aplică legea penală mai favorabilă în asemenea situații.

Tribunalul împărtășește prima variantă ca fiind cea corectă având în vedere că în urma recunoașterii sentinței de condamnare s-a efectuat controlul de compatibilitate a pedepsei executate art.136 din Legea 302 /2004 modificată prin legea 300/2013.

După recunoașterea sentinței de condamnare, legea prevede posibilitatea acordării amnistiei și grațierii ca și cauze de modificare a pedepsei nu și aplicarea legii penale mai favorabile.

Nici o dispoziție legală nu prevede posibilitatea aplicării legii penale mai favorabile față de condamnări pronunțate de un alt stat cetățenilor români aflați în executarea pedepsei într-un penitenciar din România în urma recunoașterii sentinței de condamnare de către o instanță din România.

În cazul în care statul român optează pentru continuarea executării pedepsei aplicate, el trebuie să respecte felul și durata pedepsei prevăzută în hotărârea de condamnare și să procedeze dacă este cazul la deducerea întregii perioade în care condamnatul s-a aflat în stare de deținere în cauza în care s-a pronunțat hotărârea penală recunoscută.

Instanța, față de modalitatea de aplicare a normelor legale în cadrul sentinței atacate în prezenta cauză și față de argumentele prezentate mai sus, apreciază că se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea dezlegării chestiunii de drept ce constă în modul de aplicare a dispozițiilor articolului 6 alineatul 1 din Noul cod penal cu privire la pedeapsa aplicată de un alt stat cetățenilor români aflați în executarea pedepsei într-un penitenciar din România în urma recunoașterii sentinței de condamnare de către o instanță din România.

Având în vedere că problema de drept supusă dezbaterii privește fondul cauzei și pentru respectarea principiilor legalității și a echității care cârmuiesc procesele penale, instanța apreciază că se impune suspendarea prezentei cauzei până la darea unei soluții ori dezlegări în acest sens.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

În temeiul articolului 476 și următoarele din Noul cod de procedură penală sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea dezlegării chestiunii de drept ce constă în modul de aplicare a dispozițiilor articolului 6 alineatul 1 din Noul cod penal cu privire la condamnări pronunțate de un alt stat față de cetățeni români, aflați în executarea acelei pedepse pe teritoriul României.

În baza articolului 476 alineatul 4 din Noul cod de procedură penală suspendă cauza până la pronunțarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a problemei de drept descrise mai sus.

Pronunțată în ședința publică azi, 03.04. 2014.

**Președinte
L.R.**

**Grefier
B.K.**